

Благовестете от ден на ден спасението на нашия Бог!

НЕДЕЛЯ 15 СЛЕД НЕДЕЛЯ ПОДИР ВЪЗДВИЖЕНИЕ

Евангелско четиво

След това Исус влезе в Иерихон и минаваше през него. И ето, някой си, на име Закхей, който беше началник на митарите и богат човек, искаше да види Исуса, кой е Той, ала не можеше от народа, защото беше малък на ръст; и като се затече напред, покачи се на една смоковница, за да Го види, защото щеше да мине оттам.

Исус, като дойде на това място, погледна нагоре, видя го и му каза: Закхее, слез по-скоро, защото днес трябва да бъда у дома ти.

И той бързо слезе и Го прие с радост.

И всички, като видяха това, зароптаха и казваха: отън се при грешен човек.

А Закхей застана и рече Господу: ето, половината от имота си, Господи, давам на сиромаси и, ако от някого нещо съм взел несправедливо, ще отплатя четворно.

Тогава Исус рече за него: днес стана спасение на тоя дом, защото и този е син на Авраама, понеже Син Човеческий дойде да подирн и да спаси погиналото. (Лука 19:1-10)

Отеческо наследство

ИСУС ХРИСТОС И ЗАКХЕЙ

Закхей от днешната притча, братя, бил главен митар и, както изглежда, бил привикнал да трупа пари и да ограбва. Както показва човешката история, любовта към парите и алчността са голямо изкушение и, ако се заплете човек в мрежите им, много трудно се избавя от тях. В този случай важи тъжната истина, която са установили предците ни: „Лукава природа лесно не се променя“. Не е лесно да се обърне една повредена природа! И Старият Завет ни съветва да не отдаваме сърцето си на богатството: „Кога се увеличава богатството, не привързвайте сърце към него“.

Това не са лесни неща и особено в наше време, когато богатството се отъждествява с преуспяност, с някакво достойнство, с щастие! Няма значение кой си, а какво имаш! Пристрастеността кара хората да придобиват потребителски блага, движимо и недвижимо имущество, акции, капитали. И дума не се отваря за мярка в нашите нүжди, за скромност в живота ни, за малко човечност, малко човеколюбие. Мамонът на

алчността и неправдата в нашата епоха на благоденствие се намира в апогея си! Капиталите да сменят собствениците си и едни да станат новобогаташи, а други – новобедняци!

Съществува ли, братя и сестри, лечение?

Днешният евангелски откъс ни уверява, че познанството с Исус Христос доведе алчния и несправедлив Закхей до благословен обрат. Характерно е това, което отбелязва светият евангелист: „Закхей искаше да види Исус Христос“. И сърцеведецът Господ го забеляза сред множеството и го увери, че ще го посети в дома му. Огромна чест!

Исус Христос отива у Закхей и тогава Закхей от гравител се превръща в дарител. Раздава всичките богатства, които бил придобил, чрез тежкото облагане на стоките с данъци, и вече богатеє от присъствието на Божията благодат. Натрупаните богатства връща на онези, от които ги бил заграбил, и самият той се обогатява вече със съкровището, което никога не се променя, т.е. почитта към Бога и любовта към страдащият събрат.

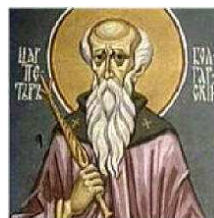
Трудно е посланието на днешното евангелие, братя и сестри, но е истинно и изкупително главно и най-вече за нашето бясно общество, което се върти във вихъра на благоденствието и потреблението.

Онова, което подсказва кое трябва да е централното в нашите нүжди и да определя изборите в нашия живот, е любовта към личността на Богочовека Христос и към най-малкия наш брат. Любов, която все ще намери за другите нещичко от нашето нямање и най-вече: ще осигүри нещичко от нашия излншък.

Автор: Апостол Папаконстантину Митрополит на Поляна и Күкүш Из „Как ще повярват, ако не чүят?“

Български светини

СВ. БЛАГОВЕРНИ ЦАР ПЕТЪР БЪЛГАРСКИ

Св. благоверни цар Петър Български (927-969 г.) бил син на цар Симеон Велики и внүк на покръстителю св. цар Борис - Михаил.

Някои български историци възприемат съобщението на византийския летописец Лъв

Дякон, че като үзнал за победата на Киевския велик княз Светослав над българската войска в 968 г., цар Петър получил апоплексичен үдар, вследствие на който и починал на 30 янүари следващата година. Но местни

старобългарски паметници твърдят, че благоверният цар Петър, след като се отказал от царския престол, приел монашество и ревностно се подвизавал в някакъв манастир на столицата Преслав, където и мощите му лежали нетленни подир смъртта му.

От благочестива жажда той, като човек боголюбив и благочестив, бил в Фредец (София) и оттук тръгнал по стръмната и недостъпна планина Рила да търси светия пустинножител Йоан. И само поради непристъпността на местожителството му не могъл да се срещне лично с него, а само от далеч видял запаления огън на преподобния, който пък видял отдалеч неговата шатра, и си разменили писма. Известни са и неговите писмени връзки с прочутия на онова време византийски подвижник св. Павел Латърски.

Навярно той съставил известен брой прекрасни поучения с нравоучителен характер, чийто автор именува себе си "Петър монах, Петър цар, Петър някой си, Петър черноризец, Петър недостойний". До наше време се запазили две служби, съставени в негова чест, навярно към края на X век: едната е собственост на българския атонски Зографски манастир и съдържа непълен канон и светилния на үтренната, а другата е собственост на Белградската народна библиотека и съдържа няколко стихирни на вечернята и үтренната.

За светите мощи и за гроба на благоверния свети цар Петър засега нищо не ни е известно.

От много древни времена той е наречен светец: в българската летопис от XI век, в грамотата на цар Константин Асен от XIII век, в житието на Зографски преподобномъченици от същия век, в известния пролог на Станислав от XIV в., в Драгановия именник на българските царе и пр.

© Жития на светните. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит Д-р Атанасий (Бончев).

Отческо наследство

КАК СА ПОМАГАЛИ АНГЕЛИТЕ НА АСКЕТИТЕ В ПУСТИНЯТА

Какво да кажем за много подвижници, странници и истински монаси, които превърнаха пустинята в населена земя и място за пребиваване на ангелите, които ги посещаваха поради техния свят живот?

Като истински приятели, служещи на един Господ, небесните сили се смесвали с пустинниците И тъй като те били оставили земята и възлюбени небето, ангелите не се скривали от тях. Понякога те ги поучавали за тяхното поведение и отговаряли на техни въпроси. Понякога им показвали пътя, когато се изгубели в пустинята. Понякога ги освобождавали от изгубение. Понякога ги спасявали от опасност, която внезапно ги връхлитала - например от змии или падащи скали. Понякога във време, когато сатаната ги нападал, ангелите се явявали и съобщавали, че са пратени да ги подкрепят и ободрят със словото си. Понякога ги лекували от болести, дошли по една или друга причина, като ги докосвали с ръце. Понякога,

докосвайки изнуреното от пост тяло на подвижника, те му вдъхвали свръхестествена сила. Понякога им носели храна, топъл хляб и маслини, или плодове. Други пък били уведомявани за деня на своята смърт.

Колко дълго трябва да се изброяват делата на любовта на ангелите към нашия род и грижи, които те проявяват към праведниците, като по-големи братя към по-малки. Това прави ясно за всеки, колко близко до нас е Господ и колко много се грижи за Своите приятели, които поверяват своя живот в ръцете Му и с чисто сърце Го следват.

Автор: Св. Исаак Сири

Беседи

КАК ДА ОПАЗИМ ДУШЕВНИЯ МИР И ЖИВАТА МОЛИТВА В УСЛОВИЯТА НА СЪВРЕМЕННАТА СЪЕТА – част 2

Решимостта да изпълним всичко, което үгодно на Господа, на практика е проява на действената ни вяра и любов пред Бога.

- А какво значи „пред Бога“?

- Ако вярваме на Господните дүми: Без Мене не можете да вършите нищо (Йоан 15:5), когато вършим всяка работа, трябва по-често да обръщаме окоето на үма си към Бог с примерно такава молитва: „Господи, Ти знаеш какво ще последва от това дело. Понеже аз съм помрачен човек, Сам Ти ме вразүми, наүчи ме и ми помогни да свърша работата така, както Ти е үгодно на Теб. Понеже по своето неразүмие аз мога да разваля това добро и үгодно на Теб дело и да навредя и на дүшата си, и на дүшите на други хора. Помогни ми“.

Така ще свикнем да помним Бога. Ако придобием това, тогава встъпваме в живо богообщение: чүвстваме, че Господ е близо до нас и ние сме близко до Него. Тогава работата ни се извършва в Бога. Това вече е залог за спасението.

- Защо се появява сүетливостта в поведението?

- Тя е една от многото незабелязани страсти, както казва Апостолът: Нищо не работят, а се занимават с празни работи (2 Сол. 3:11). Правим много несползвани неща и даже дүшевноредни. Но както казва народната мъдрост: „Всяка коза за своя крак“, т.е. всеки отговаря за делата си.

- Какво обаче реално да направим, за да не изпадаме в сүета в житеските грижи и дела?

- Съществүват много различни начини да се избавим от тази страст и това зависи от начина на живот на всеки отделен човек. Ако говорим най-общо, най-главното е да имаме вярата, че Господ се грижи за нас и че ние всүщност няма за какво да се грижим. Само да гледаме във всеки един слүчай да побеждаваме страстите си, като изпълняваме една или друга заповед, да се каем искрено за извършените от нас грехове и да се смиряваме пред Бога и пред хората. Понеже веднүж на ден четем нещичко от светите Отци и да разсъждаваме за себе си в какво състояние се намираме.

Второ: да имаме памет за Бога и да се обръщаме към Него във всяка, дори най-незначителната работа. Ако правим това, постоянно ще идваме на себе си; ще опазим мира в душата си и житейските ни дела ще започнат да се устроят...

За да се отървеш от суетливостта, също е полезно да се научиш да гледаш на себе си, на делата си – ежедневните, житейските, обичайните, и малките, и големите, от гледна точка на вечността. „Как ще изглежда всичко това, когато премина във вечността?“...

Ние само казваме преди започването на работата: „Господи, благослови! Господи, помогни! Господи, вразуми! Господи, укрепи! Господи, извърши!“, а за помощ на доброто дело Господ винаги ще даде благодат. Тогава ще се чувстваме пред Божието лице: ще имаме и смирение, и покаяние, ще имаме и трезвение, ще имаме и други богоугодни плодове.

Ако се суетим, ако тичаме като „луди“, тогава през това време бесовете добиват власт над нас и над работата ни или например над пътуването ни. В този случай врагът действа сякаш по закона на справедливостта: ние попадаме под неговото влияние, понеже слушаме него, а не Господа: като не сме извършили Божието дело, искаме да осъществим само нашите суетни желания и затова страдаме.

Автор: Монах Константин

Източник: „Беседи с един кавказки пустинник“

ОТЕЧЕСКИ СЪВЕТИ

СЪВЕТИ КЪМ ЕДИН МЛАДЕЖ

Сине мой, преди всичко живеи със страх пред Бога и любов към Бога, защото за всеки разумен и добър човек Бог е начало и край на всеки живот.

На второ място оформи характера си така, че да бъде той кротък, смирен, въздържан, твърд, приятен, независим, правдив, мъжествен, мъдър, тактичен,

трудолюбив, постоянен и целомъдрен! Это украшение и за млади, и за стари: да се обогатят не с имоти, а с добри нрави. Добрите нрави – това е твоята собственост, а имотът – това е вещь измамлива, която преминава от ръка в ръка, като сърцето на блудницата. Богатството по естество не притежава никакво постоянство – то прилича на бурните морски вълни, които тук се надигат, тук спадат. Затова, сине мой, богатей с добри нрави и ти ще имаш съкровище, което не ще бъде разпийано от разбойници, към което не ще се насочат доносници, което не ще се изчерпи и от ръцете на притеснителите, което не ще може да бъде унищожено и от оръжията на варварите, а което, оставяйки в безплатни обители, безопасно се пази в

съкровищницата на душата, и не ще бъде разорено от стихийна сила на огън, нито пък ще го покрене вълна в дълбоко море.

Пази това богатство, което ти е сродно и което ти принадлежи в собствен смисъл, като не допускаш да се докосне до него ръжда.

Упражнявай се в постиженията на науките, занимавай се с творчеството на поезията, четни историческите писания, произведенията на красноречиви оратори и тънките разсъждения на философите! С всичко това, обаче, да се справиш благоразумно; с мъдрост събирай от всякъде полезното и с разсъдителност отбягвай всичко, което във всеки писател е вредно.

Подражай на работата си на мъдрата пчела, която кацва на всеки цвят, но извънредно умно събира от всеки само полезното. В нея наставница е самата й природа – в теб пък наставник е разсъдъкът.

Пожъни обилно всичко, което може да ти достави полза; забележиш ли нещо вредно, по-скоро бягай далеч, защото човешкият ум е бързоухвърчащ!

Над всичко дръж в ръка Книгата на живота – охотно посвети на нея всичкото си внимание; от нея ще научиш как да се образоваш в добри нрави и как да честваш единия и истинския Бог!

Апостолът казва: „Не се лъжете, лоши беседи развалят добрите нрави!“ (1Кор. 15:33). Младият човек е длъжен с всички средства да отбягва разговори с порочни люде и никак да не търси в тях наслада – те въвеждат простодушните юноши в изкушения и хитро им предават своите пороци. Ти строго трябва да пазиш следното правило: да се отворачаваш от неприлични песни и зрелища; да се гнушиш от думите на развратени люде и от житейски суети; да пазиш очите си от всяка съблазън и сърцето си от всеки порок! Бъди здрав и помни съветите ми!

Автор: Св. Григорий Богослов

ДЕТСКИ СВЯТ

АНГЕЛ ПАЗИТЕЛ

Генади и Васил живееха на една улица. Приятелите ги не само играше в близкия парк, но и обича към музиката. Те вземаха уроци по цигулка при един и същ учител, държаха се възпитано, но бяха различни по характер. Генади беше по разсъдителен и кротък, Васил беше буйен и много не му мислеше, за което беше винаги мъмрен.

И през лятната ваканция имаха случай да бъдат заедно. В близката гориста местност вилите на родителите им бяха една до друга. Миналото лято те прекараха две седмици в забавни игри.

Един ден решиха да се разходят в гората и да наберат дивни ягоди. От тях се прави много ароматен сироп. Взеха кошничките, намериха си малки тояжки и преди да тръгнат, Генади се прекръсти.

– Какво е това? – загледа го Васил.

– Аз сүтрин и вечер преди да тръгна на път, се кръстя.

– Защо?

- С кръстния знак и кратката молитвичка аз измолвам Ангел Пазител да ме закриля. Всичко може да ми се случи.

- Къде е той? Как може да се молиш на Ангел, когото не виждаш? – възрази Васил.

- О, ако вярваш само в това, което виждаш ти си загубен. Ти не виждаш например ум си, а можеш ли да отречеш, че имаш ум?

- Аз имам мозък.

- Васко, обичам те като приятел, но не мога да се съглася с теб. Мозък и ум са две различни неща. То е като цигуларката. Тя е инструмент, който не може да свири сам. Така и мозъкът е инструмент, чрез който умът мисли.

- Не ми трябва твоите ангели – отсече припряно Васил. – Хайде да тръгваме! Смелост се иска, за да успееш, а не ангели. Обзалагам се, че ще набера повече ягоди от тебе.

Тръгнаха бодри и весели. Много ягоди имаше по полянките и те нарекоха горичката Ягодова. Увялякоха се и се отдалечиха един от друг. От време на време се чуваше „ехо – ехо“, но то ставаше все по-глухо. В един момент Генади си стреснал Къде сме? Къде е Васил?

- Васко-о-о! – с пълен глас извика той. Но се чуваше само ехо...

Генади разбра, че се е загубил. Дълго се качва и слиза по скали и үрви и най- после се сети да се помоли на Ангела Пазител да му открие правия път. С голям труд излезе от горичката, отдалечен много от вилата. Изморен и грохнал се привбра, когато родителите му отдавна бяха обяждали.

Когато Генади им разказа какво се е случило и че не знае къде е неговият приятел, всички се разтревожиха. Тръгнаха да го търсят, но напразно. Какво ли не мислеха! – от лошо по-лошо. Едва когато слънцето току-що беше залязло, една кола спря пред вилата. Доведоха Васил мокър, изплашен. Дясната си ръка той не можеше да движи. Отведеха го незабавно в болницата, а когато се върна жив и здрав, Генади го посети.

-Какво се случи с тебе, Василе?

Много зле пострадах. Залутах се из гората. Набрах пълна кошничка с ягоди. Разбрах, че съм се отдалечил много, когато стигнах до един вир. На брега видях голяма къпина с много едри плодове. Реших да присегна да си набера, за да ти докажа, че съм по-смел от тебе. Не разбрах как се подхлъзнах и паднах във водата. До кръста останах във вода, а брегът е хлъзгав. При това, при падането съм си ударил лакътя и не можех да си служа с дясната ръка. Опитвах да се хвана с лявата за къпината, но нямах опора. Издраска ме. От ръката ми потече кръв. Отчаях се. Мислех си, че там ще үмра. Изведнъж се сетих за тебе и за Ангела. Сетих се, че като малък са ме кръщавали. Това ми го казваше баба. Значи, имал съм Ангел Пазител, който се дава при светото Кръщение и който невидимо ни съпътства. Помолих го той да ми помогне. Кой друг? След това започнах да викам за помощ. Дойдоха при мене непознати хора. Извадиха ме, спасиха ме. Това никога няма да забравя.

Генади леко се усмихна, доволен, че неговият приятел е повярвал. Затова той беше се молил дълго.

- А знаеш ли – продължи Васил с твърда үвереност, – като лежах в болница, аз дълго разсъждавах. Прав си бил. Наистина ние вярваме в много неща, които не виждаме...

Генади, ти ме спаси. Ти ми помогна да повярвам и да търся небесната закрила на моя Ангел Пазител, който чрез добрите хора ми помогна.

От този момент приятелството им стана още по-здраво, за цял живот.

Автор: Монахиня Валентина Друмева

Източник: „Майчина зарька“

Мисли на броя

Автор: Св. Исаак Сирийци

"Смүщеннето е колесница на дявола."

"Малката скръб заради Бога е по-добра от великото дело, но завършено без скръби."

"Не давай дүшевния си мир за нищо на света."

"Үкраса на всяко нещо е мярата."

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

25 януари † Неделя 15 след Неделя подир Въздвижение на Закуея. Св. Григорий Богослов, архиепископ Константинополски. Гл. 8, үтр. ев. 11, ап. Евр. 7:26-8:2 (с. 466), лит. ев. Лк 19:1-10 (Тип. с. 194)

26 януари Преп. Ксенофонт и дръжината му. Св. Амон

27 януари * Пренасяне мощите на св. Йоан Златоүст (Тип. с. 196)

28 януари Преп. Ефрем Сириец. Св. Исаак Сириец, епископ Ниневийски. Преп. Паладий Пүстинник

29 януари Пренасяне мощите на св. Игнатий Богоносец. Св. мчк Димитрий Сливенски

30 януари * Св. Три светители. Св. свщмчк Иполит, папа Римски. Св. благоверен цар Петър Български. Преп. Сергей Күпински (Тип. с. 200)

31 януари Св. безсребреници и чүдотворци Кир и Йоан. Св. мчци Клавдий и Диодор

Енорийският лист се издава с благословията на председателя на храма протойерей Филиян Костадинов

Адрес на редакцията: гр. София, ж.к. „Дръжба“ 2, храм „Свети Пророк Илия“

Можете да намерите изданието и на интернет адрес: www.svetiilia.bg